

Niech żyje rząd
robotniczy
i włościański!

Warunki prenumeraty

w Warszawie z odnośnikiem
miesięcznie Zł. 3.50
bez odnośnika „ 3.—
na prowincji miesięczn. „ 3.50
z zagranicą „ 5.50
Za zmianę adresu 10 groszy

Redakcja przyjmuje interesantów od
1 — 2 po poł. Za zwrot rękopisów
redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez
przerwy. Kasa czynna od 11 do 2.
Rachunki płatne w środy.

Telef. Redakcji 176-70. Adm. 120 13.

ROBOTNIK

CENTRALNY
ORGAN P.P.S.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

Ceny ogłoszeń:

Ogłoszenia
w tekście (przed kron.) 25 groszy
nekrologi 10 „
zwyczajne 15 „
drobne za jeden wyraz 10 „
Ceny ogłoszeń należy rozumieć
za wiersz wysokości 1 milimetra

Dla poszukujących pracy 50% rabatu
Ogłoszenia w Niedzieln. o 25% drożej
Fantazyjne i tabele (bilanse) 50% „

Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu
Administracji o 10% drożej.

Za terminowy druk ogłoszeń Admi-
nistracja nie odpowiada.

Redakcja i Adm. Wrecka 7.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 15 groszy.

Składajcie ofiary i upominki na gwiazdkę dla najuboższych dzieci Warszawy.

Komitet Gwiazdki dla najuboższej dziatwy Warszawy.

Matka obywatelka nie zapali choinki własnemu dziecku dopóki nie przyczyni się swą pracą, lub darem do zorganizowania choinek dla najuboższej dziatwy Warszawy.

Komitet Gwiazdki pod przewodnictwem posła Praussowej urządza choinki w kilkudziesięciu punktach Warszawy dla dziatwy.

OFIARY PRZYJMUJE:

Komitet Gwiazdkowy w Administracji „Robotnika”, w Rob. Wydziale Wychowania Dziecka (Warecka 7) i w O. K. R. P. P. S. (Al. Jerozolimskie 6).

której los odmówił tej najniższej rozkoszy każdego dziecka — drzewka pod dachem rodzicielskim. W pierwszej linii uwzględnione będą dzieci robotników i inteligentów, pozostających bez pracy, na skutek panującego bezrobocia.

Zabawy dla dzieci organizują fachowe nauczycielki pod kierownictwem p. Władysławy Weichert-Szymanowskiej.

Do kwest, zbiorów w naturze, zdobienia choinek, organizowania zabaw, należy się zgłaszać pod adresem: Aleja 3-go Maja 16 m. 3 do posła Praussowej od 10 — 2 po poł. codziennie.

talistyczny, i sposobem ograniczenia tego zysku ze względu na korzyść ogółu.

Zainteresowani więc są nie tylko ci, których plan regulacyjny ogranicza w prawie korzystania z ich własności, ale przede wszystkim ci, na których korzyść ograniczenie to ma być zrobione.

Przepisy obowiązujące obecnie, a także nowe przepisy, opracowane przez Magistrat, zwalniają władze miejskie od obowiązku publicznego wystawiania planów regulacyjnych, o ile plany te dotyczą jednego lub kilku właścicieli nieruchomości.

Wystarczy wiedzy wyrażona przez tych właścicieli nieruchomości zgoda na zaprojektowanie lub zaakceptowanie przez miasto planu regulacyjnego. W ten sposób od wszelkiego wpływu na sposób zaprojektowanego planu dla całych dzielnic są odsunięte nie tylko szerokie warstwy nieposiadających, ale nawet właściciele posesji pobliskich, dla których już nawet z burżuazyjno - kapitalistycznego punktu widzenia nie może być obojętny sposób zabudowania dzielnicy sąsiedniej, lub przeprowadzenia w pobliżu arterji komunikacyjnej.

Brak jawności przy zatwierdzeniu planu regulacyjnego usuwa także możliwość wszelkiej krytyki ze strony fachowców architektów, poza tymi, którzy przez władze miejskie bezpośrednio są do tej krytyki powołani.

Trzeba zaś sobie uprzytomnić, że może tu chodzić o regulację posiadłości wielomorgowych lub na włoki liczących, należących do jednego lub kilku właścicieli.

W ten sposób mogłaby np. parcelacja Frascati lub Dynasów odbyć się zupełnie poza świadomością publiczną i być zdecydowana przez definitywną uchwałę komisji radzieckiej, o którejby się nie dowiedzieli ani sprawozdawcy prasowi, spóźniający się zwykle na posiedzenia, ani radni (poza tymi kilku uparcie przychodzącymi na posiedzenia z opóźnieniem, nie przekraczającym pół godziny), nawet z komunikatu prezydium Rady się nie dowiedzą.

Małe zainteresowanie, jakie dotychczas, niestety, sprawy regulacyjne budzą wśród ludności, nie daje żadnej gwarancji, by wystawienie planów, które rzadko kto ogląda, miało dostateczne znaczenie. Pomimo to powinno ono być obowiązkiem, którego nie może zastąpić żadne komunikowanie się z zainteresowanymi właścicielami gruntów podług widzimisię władz miejskich.

Bez wystawienia projektu planu regulacyjnego niema jawności działalności Rady Miejskiej w całej tej niezmiernie ważnej i trudnej dziedzinie, a brak jawności może być podstawą dla nadużyć i szkodnictwa.

Teodor Toeplitz

Uczczenie pamięci Prezydenta G. Narutowicza

Z okazji drugiej rocznicy tragicznego mordu Prezydenta Gabriela Narutowicza odbyła się wczoraj w sali Tow. Higienicznego uroczysta akademja, urządzona przez P. O. W. i Związek Legionistów.

Po zagajeniu akademji przez ob. Artura Słowińskiego przemawiali senator Woźnicki i tow. rad. Hołowko.

Przedstawiwszy w krótkości przebieg pamiętnych wypadków grudniowych tudzież wskazawszy na nastrój, jaki w tym czasie w społeczeństwie panował, sen. Woźnicki w przemówieniu swem stwierdził, że jedynym sposobem pomszczenia śmierci Prezydenta Narutowicza, a jednocześnie wypełnieniem Jego woli jest zwycięstwo w społeczeństwie instynktu praworządności, którego głównym warunkiem urzeczywistnienia jest równouprawnienie wszystkich obywateli Rzeczypospolitej.

Tow. Hołowko scharakteryzował rolę Prezydenta Narutowicza, jako obrońcy Konstytucji marcowej i ustroju demokratycznego w Polsce.

Zamykając akademję ob. Słowiński wezwał zebranych do współdziałania z Komitetem uczczenia pamięci Prezydenta Narutowicza w akcji, zmierzającej do zrealizowania planu trwałego uczczenia pamięci Pierwszego Prezydenta.

Akademja odbyła się w nastroju podniosłym przy tłumnym udziale publiczności.

Jak wiadomo, Komitet uczczenia pamięci G. Narutowicza poza wydaniem portretu, tudzież książki tow. Hołowki z życiorysem zamordowanego Prezydenta zamierza wydać Księgę Pamiątkową, a następnie ufundować Akademicki Dom Techników imienia Narutowicza.

W dzisiejszym numerze:

TEODOR TOEPLITZ: JAWNOŚĆ DZIAŁANIA W SAMORZĄDZIE.

AKADEMJA KU CZCI ZAMORDOWANEGO PIERWSZEGO PREZYDENTA RZECZYSPOLITEJ G. NARUTOWICZA.

ODCZYT TOW. POSNERA P. T. ZAGADNIENIA SPOŁECZNE W LIDZE NARODÓW.

WARCHOLSTWO I PROWOKACJE KOMUNISTÓW W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIEM.

OTWARCIE LINJI TRAMWAJOWEJ NA WOLI.

ODCINEK: Romuald Minkiewicz KSIĄZKI PRZYRODNICZE.

Komitet zbiera obecnie fundusze na budowę Domu. Ofiary na ten cel składać można przy ul. Al. Jerozolimskie 27 m. 6.

Wczoraj o godz. 7-ej w. odbyła się w sali Gazowni na ul. Ludnej, urządzona staniem Zw. Zaw. Gazowników, uroczysta akademja ku czci Prezydenta Gabriela Narutowicza.

Zagadnienia społeczne o Lidze Narodów.

ODCZYT TOW. SEN. POSNERA

Tematem trzeciego z cyklu odczytów o Lidze Narodów, wygłoszonego przez jednego z jej największych propagatorów, tow. Posnera, była, jak już wskazuje tytuł, nadzwyczaj ważna sprawa działalności Ligi. Chodzi tu o sprawy znaczenia ogólnoswiatowego: o wykorzenie zła, trapiącego społeczeństwa i przynoszącego szkodę rozwojowi moralnemu, kulturalnemu czy fizycznemu świata.

W Komisji Doradczej L. N., zajmującej się temi sprawami, reprezentowana jest i Polska (tow. Posner jest stałym członkiem tej komisji z ramienia Polski), zajmując nawet stanowisko przewodzącego swą inicjatywą i energią w przeprowadzaniu powziętych postanowień.

W chwili obecnej uwaga tej komisji ześrodkowana jest na walce: z produkcją i handlem opium, z pornografią i z handlem żywym towarem.

Zgubne skutki nałogu palenia opium, rozpowszerechnienia zwłaszcza w Azji, a morfinażeria i kokainiazacja w państwach europejskich, zwróciły na siebie oddawna uwagę, wywołując reakcję słusznie zaniepokojonych o przyszłość całych narodów, czynników rządowych i społecznych. Walka trwa — nie zanosi się jednak na szybkie zwycięstwo rozumnych usiłowań, bo produkcja i handlarze opium, morfiny i kokainy, czerpiąc pokaźne zyski ze swego procederu zatrucia organizmów ludzkich, czestokroć mają wystarczająco silny wpływ, by paraliżować przedsięwziętą akcję.

Walka z pornografią — zdaniem przeciwnika — to kwestja raczej podniesienia kultury estetycznej, mas, racjonalnego wychowania młodzieży i zwrócenia jej zainteresowania w stronę sztuki — a wtedy zło samo się strawi, nie znajdując odpowiedniego dla siebie podłoża.

Trzecia i bodaj najważniejsza z podjętych akcji — to walka z handlem kobietami i dziećmi. Szczególnie, jeśli chodzi o kobiety, jest tu ważne zniesienie reglamentacji prostytutki, zmierzające bowiem do przywrócenia praw ludzkich niedorzecznym istotom, wpadającym w sidła handlarzy żywym towarem. Dzisiaj, tam gdzie ten system jeszcze panuje, a panuje wszędzie, prócz Anglii, los tych kobiet jest w najwyższym stopniu godny pożałowania. Pierwszym etapem na tej drodze jest zniesienie domów publicznych, uskutecznione już w Polsce, i ujednostajnienie przepisów karnych, dla stosowania represji wobec międzynarodowych organizacji, dostarczających „towar” w postaci dziewcząt.

